

Laidiens: 22.02.2005., Nr. 30

Ministru kabineta noteikumi Nr.107

Rīgā 2005.gada 8.februārī (prot. Nr.8 28.§)

Kārtība, kādā apkaro infekcijas slimības, ar kurām slimo gan dzīvnieki, gan cilvēki, un veic to profilaksi

Izdoti saskaņā ar Veterinārmedicīnas likuma 25.panta 4.punktu

I. Vispārīgie jautājumi

1.Noteikumi nosaka kārtību, kādā apkaro infekcijas slimības, ar kurām slimo gan dzīvnieki, gan cilvēki (turpmāk—zoonozes), un veic to izraisītāju profilaksi.

2. Noteikumos lietotie termini:

2.1.**zoonozes izraisītājs** — vīruss, baktērija, sēnīte, parazīts vai to bioloģiskās daļas, kas, tiešā vai netiešā veidā pārnesot to no dzīvnieka uz cilvēku, var izraisīt saslimšanu ar zoonozi;

2.2.**antimikrobā rezistence** — atsevišķu mikroorganismu sugu spēja izdzīvot vai augt noteiktā antimikrobu aģentu koncentrācijā, kas ir spējīga iznīcināt tās pašas sugas neizmainītus mikroorganismus vai kavēt to augšanu;

2.3.**zoonozes uzliesmojums**, kas saistīts ar pārtikas produktu lietošanu,— divu vai vairāku cilvēku inficēšanās ar vienu un to pašu izraisītāju vai epidemioloģiskas situācijas, kurās novēroto gadījumu skaits pārsniedz konkrētai teritorijai raksturīgu saslimstības līmeni, un šīs inficēšanās ir saistītas vai iespējami saistītas ar viena pārtikas produkta lietošanu.

3. Noteikumi attiecas uz:

3.1.zoonožu, zoonožu izraisītāju (pielikums) un zoonožu izraisītāju antimikrobu rezistences uzraudzību;

3.2.epizootoloģisko un epidemioloģisko izmeklēšanu zoonozes uzliesmojuma gadījumā, kas saistīts ar pārtikas produktu lietošanu;

3.3.informācijas apmaiņu par zoonozēm, zoonožu izraisītājiem un zoonožu izraisītāju antimikrobo rezistenci.

4.Pārtikas un veterinārais dienests (turpmāk— dienests) veic zoonožu epizootoloģisko uzraudzību Veterinārmedicīnas likumā noteiktajā jomā. Dienests sadarbībā ar valsts aģentūru "Sabiedrības veselības aģentūra" (turpmāk— aģentūra) nodrošina šajos noteikumos paredzēto prasību ieviešanu un īstenošanu, arī informācijas apmaiņu.

5.Aģentūra veic zoonožu epidemioloģisko uzraudzību un organizē pretepidēmijas pasākumus Epidemioloģiskās drošības likumā noteiktajā jomā.

6.Šo noteikumu pielikumā minēto zoonožu un zoonožu izraisītāju laboratorisko diagnostiku, diferenciāldiagnostiku un references laboratorijas funkciju veikšanu nodrošina:

6.1.Valsts veterinārmedicīnas diagnostikas centrs — pārtikas, dzīvnieku barības un dzīvu dzīvnieku aprites jomā;

6.2.Veselības ministrijas pilnvarotas laboratorijas — cilvēku veselības un vides veselības jomā.

7.Dienests ir atbildīgs par informācijas sniegšanu Eiropas Komisijai normatīvajos aktos par informācijas apriti noteiktajā kārtībā.

II. Zoonožu, zoonožu izraisītāju un antimikrobās rezistences uzraudzības kārtība

8.Dienests sadarbībā ar aģentūru nodrošina informācijas apkopošanu, lai apzinātu un analizētu zoonožu izplatības intensitāti un ar to saistīto draudu pakāpi dzīvnieku un iedzīvotāju veselībai un noteiktu primāros uzdevumus zoonožu izplatības ierobežošanai, epizootoloģiskajai un epidemioloģiskajai kontrolei un apkarošanai.

9.Dienests atbilstoši kompetencei veic zoonožu un zoonožu izraisītāju uzraudzību objektos ar paaugstinātu zoonožu izraisītāju izplatīšanās risku, arī dzīvu dzīvnieku, dzīvnieku izcelsmes produktu aprites un dzīvnieku barības aprites objektos. Aģentūra atbilstoši kompetencei veic zoonožu un zoonožu izraisītāju uzraudzību Epidemioloģiskās drošības likumā noteiktajā jomā un sadarbībā ar dienestu nodrošina brīvu abpusēji svarīgas epizootoloģiskās un epidemioloģiskās informācijas apmaiņu.

10.Obligātā uzraudzība attiecas uz zoonozēm un zoonožu izraisītājiem, kuri minēti šo noteikumu pielikuma I daļā.

11.Dienests un aģentūra veic zoonožu un zoonožu izraisītāju antimikrobās rezistences uzraudzību, iegūstot salīdzināmus datus par zoonožu izraisītāju antimikrobās rezistences parādīšanos, to ietekmi uz cilvēku un dzīvnieku veselību un citu mikroorganismu populāciju.

III. Ar pārtikas produktu lietošanu saistīta zoonozes uzliesmojuma epizootoloģiskā un epidemioloģiskā izmeklēšana

12.Uzņēmuma īpašnieks, kurš pārtikas vai dzīvnieku barības aprites jomā organizē laboratoriskās pārbaudes, lai diagnosticētu zoonozi vai noteiktu zoonozes izraisītāju klātbūtni:

12.1.saglabā laboratorisko izmeklējumu rezultātus ne mazāk kā trīs mēnešus, bet paņemto paraugu — līdz dienai, kad dienesta amatpersona nosūta to uz references laboratoriju izdalītā mikroorganisma tipēšanai un diagnozes oficiālai apstiprināšanai;

12.2.ziņo par izolēto infekcijas slimības izraisītāju dienesta amatpersonai un pēc tās pieprasījuma iesniedz laboratorisko izmeklējumu rezultātus un paņemtos paraugus, kuros tika konstatēts zoonozes izraisītājs.

13.Lai noskaidrotu zoonozes avotu vai zoonozes izraisītāja pārvešanas faktoru, dienests sadarbībā ar aģentūru veic epizootoloģisko un epidemioloģisko izmeklēšanu, ja laboratoriski izdalīti zoonozes izraisītāji vai ir aizdomas par zoonozes klātbūtni. Dienests sadarbībā ar aģentūru:

13.1.izstrādā vadlīnijas zoonozes epizootoloģiskai un epidemioloģiskai izmeklēšanai un informācijas apmaiņai, norādot veicamo pasākumu vispārīgos principus;

13.2.nosaka epizootoloģiskās un epidemioloģiskās izmeklēšanas detalizētu procedūru katrā individuālā zoonozes uzliesmojuma vai aizdomu gadījumā.

14.Ja pēc zoonozes diagnozes oficiālas apstiprināšanas atbilstoši references laboratorijā izstrādātajai metodikai, kā arī ņemot vērā epizootoloģiskās un epidemioloģiskās izmeklēšanas rezultātus, ir pierādīts, ka pārtika vai dzīvnieku